

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componența:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2006, hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2007, deciziilor Curții Supreme de Justiție din 24 martie și 28 iulie 2011, 16 februarie 21 iunie și 25 octombrie 2012, 05 decembrie 2013, declarat de condamnatul

Plămădeală Vitalie Nicolae, născut la 25 iulie 1971, originar și locuitor al mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Șkolinaia 9, ap. 16, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 09 iunie – 23 decembrie 2005;
instanța de apel: 16 ianuarie – 30 mai 2006;
instanța de recurs ordinar: 12 octombrie – 14 noiembrie 2006;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, Plămădeală Vitalie a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd cu 23 decembrie 2005, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 06 aprilie 2005 pînă la 23 decembrie 2005.

În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Plămădeală Vitalie, la începutul lunii aprilie 2003, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin abuz de poziție de vulnerabilitate și înșelăciune, în urma unei înțelegeri prealabile cu o persoană, cauza penală în privința căreia este disjunctată într-o procedură separată, cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală de

origine turcă pe nume Hacan, sub pretextul angajării la muncă în calitate de chelneriță în Turcia, au recrutat-o și adăpostit-o pe partea vătămată Lițcan M., apoi au asigurat-o din contul lor cu un bilet avia la cursa aeriană „Chișinău-Istambul” din 10.04.2003 și au transportat-o în Turcia, unde la aeroportul din or. Istambul a fost întâlnită de sus numitul proxenet Hacan, care prin aplicarea violenței fizice și psihice, sub pretextul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, a obligat-o să practice prostituția, după ce a vândut-o altui proxenet.

Astfel, din aprilie 2003 și pînă în septembrie 2003, partea vătămată Lițcan M.I. a fost vîndută de opt ori de la un proxenet la altul.

2. Avocatul Axentii Aurica și inculpatul au declarat apeluri, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au specificat că instanța de fond a emis sentința de condamnare întemeiată numai pe declarațiile divergente ale părții vătămate.

Instanța a încălcat drepturile inculpatului prin faptul că nu i-a admis demersul de a fi citați martorii Patrașanu V., Bodurin O. și Bodurin T.

3. Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2006, apelurile au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Acțiunile lui Plămădeală Vitalie au fost încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, conform art. 1 alin. (3) al Legii privind amnistia din 16 iulie 2004, în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției Republicii Moldova.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că inculpatul a recrutat o persoană pentru prostituție, a înlesnit practicarea prostituției de către partea vătămată și a determinat-o la prostituție.

4. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond, deoarece apelurile au fost greșit admise.

Recurentul a invocat că instanța de apel a dat o apreciere unilaterală circumstanțelor cauzei, fără a cerceta sub toate aspectele și în mod obiectiv probele administrate la dosar, în consecință și-a motivat neclar soluția.

În descriptivul deciziei sale, instanța se contrazice indicînd că inculpatul, cu alte persoane, au recrutat-o, îndemnat-o și determinat-o la prostituție pe partea vătămată, i-au cumpărat bilet la avion și au transportat-o în Turcia, invocînd astfel semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de trafic de ființe umane.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2006, recursul a fost admis, casată decizia instanței de apel și menținută sentința.

Instanța de recurs a relevat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt, calificarea juridică și vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probe administrate și examinate în instanța de fond.

6. În virtutea prevederilor art.466 Cod de procedură penală, hotărîrile menționate au devenit irevocabile.

7. La 07 iunie 2007, avocatul Anatolie Roman a declarat **primul recurs în anulare**, în care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și

adoptarea unei noi hotărîri, prin care condamnatul să fie achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Recurentul a menționat că dosarul dat nu conține probe incontestabile privitor la învinuirea înaintată și deci calificarea acțiunilor inculpatului a fost efectuată cu încălcarea legii materiale.

8. Prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2007, recursul a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de recurs a concluzionat că instanțele de fond și recurs au adoptat hotărîri legitime și întemeiate, iar careva încălcări esențiale de procedură penală, în timpul urmăririi penale sau la examinarea cauzei în judecată, care ar influența rezultatele pe dosar, n-au fost depistate.

9. La 06 octombrie 2010, condamnatul a declarat **al doilea recurs în anulare**, în care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat.

Recurentul a menționat că a fost condamnat în lipsa unor probe concludente.

10. Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2011, recursul a fost declarat inadmisibil.

Instanța a constatat că recursul nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

11. La 07 iunie 2011, condamnatul a declarat **al treilea recurs în anulare**, solicitînd rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că nu a comis infracțiunea imputată.

12. Conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 iulie 2011, recursul a fost declarat inadmisibil.

Instanța a relevat că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este declarat repetat, invocîndu-se aceleași motive.

13. La 13 septembrie 2011, condamnatul a declarat **al patrulea recurs în anulare**, în care a cerut casarea hotărîrilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu este vinovat, nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, nu a traficat partea vătămată, are la întreținere 3 copii minori.

14. Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2012, recursul a fost declarat inadmisibil.

Instanța a specificat că recursul este declarat repetat și nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

15. La 27 aprilie și 04 mai 2012, condamnatul a declarat **al cincilea recurs în anulare**, solicitînd rejudecarea cauzei și menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2006.

Recurentul a specificat că acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar dovedi vinovăția sa în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, că în cadrul urmăririi penale la interogare în calitate de bănuit i-au fost încălcate în mod flagrant drepturile procesuale, prin neasigurarea lui cu apărător și traducător, cât și

prin aplicarea constrîngerii psihice din partea colaboratorilor de poliție, despre care fapt a sesizat procuratura, că are la întreținere 3 copii minori.

16. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2012, recursul a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța a reținut că recursul în anulare este bazat pe dezacordul recurentului față de aprecierea faptei stabilite sub aspectul probant. Motivele invocate în acest sens nu sînt justificate, deoarece nu conduc la concluzia privind necesitatea reexaminării probelor administrate anterior.

Nu se atestă în speță nici încălcarea dreptului la apărare. Din materialele dosarului se vede că la 07 aprilie 2005, cu participarea avocatului, recurentului i-au fost explicate sub semnătură toate drepturile și obligațiile bănuितului prevăzute de art. 64 CPP. Mai mult, în aceeași zi el, în calitate de bănuित a fost interogat de asemenea în prezența avocatului său, iar la 15 aprilie 2005 a fost interogat în calitate de învinuit iarăși cu respectarea tuturor cerințelor procedurii penale.

Potrivit actelor din dosar, recurentul a făcut cunoștință cu materialele cauzei, fiind asistat de apărător, și careva obiecții și contestări asupra actelor procedurale de către partea apărării nu au fost înaintate. Nu s-au făcut careva declarații în acest sens, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, nici în instanțele de fond și de apel.

17. La 16 septembrie 2012, condamnatul a declarat **al șaselea recurs în anulare**, solicitînd reexaminarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu a comis infracțiunea incriminată, iar vinovăția lui nu este probată.

18. Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2012, recursul a fost declarat inadmisibil.

Instanța a specificat că recursul este declarat repetat și nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

19. La 21 mai 2013, condamnatul a declarat **al șaptelea recurs în anulare**, solicitînd rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu a comis infracțiunea incriminată.

20. Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2013, recursul a fost declarat inadmisibil.

Instanța a statuat că recursul este declarat peste termen și repetat, invocîndu-se aceleași motive.

21. La 10 februarie și 26 februarie 2014, condamnatul a declarat **al optulea recurs în anulare**, în care solicită reexaminarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că a fost condamnat pe presupuneri.

22. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 452, 453 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii

judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă este declarat repetat.

Normele enunțate prescriu, astfel, că condamnatul este în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol este unul repetat, cele precedente fiind declarate de recurent la 07 iunie 2007, 06 octombrie 2010, 07 iunie 2011, 13 septembrie 2011, 27 aprilie și 16 august 2012, 21 mai 2013, el urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 7,9,11,13,15,17,19, 21 din decizie*).

23. În conformitate cu art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Plămădeală Vitalie Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2006, hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2007, deciziilor Curții Supreme de Justiție din 24 martie și 28 iulie 2011, 16 februarie, 21 iunie și 25 octombrie 2012, 05 decembrie 2013, deoarece este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

DISPOZITIV

19 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2006, hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2007, deciziilor Curții Supreme de Justiție din 24 martie și 28 iulie 2011, 16 februarie 21 iunie și 25 octombrie 2012, 05 decembrie 2013, declarat de condamnatul

*Plămădeală Vitalie Nicolae, născut la
25 iulie 1971, originar și locuitor al mun. Chișinău, or.
Vadul lui Vodă, str. Șkolinaia 9, ap. 16, cetățean al
Republicii Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Plămădeală Vitalie Nicolae împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2006, hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2007, deciziilor Curții Supreme de Justiție din 24 martie și 28 iulie 2011, 16 februarie, 21 iunie și 25 octombrie 2012, 05 decembrie 2013, deoarece este declarat repetat.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru